

NOU CONSUMARI CATALÀ (5) – Gener – Febrer

Recopilació i notes: Albert Figueras albertfigueras@yahoo.com

«Any nou, visa nova»

Refrany verbívor popular per donar-se ànims

Després de les atipades de Nadal, sant Esteve i Cap d'Any, les converses canvien el to. Ara, la frase més repetida a Catalunya és: “Tinc ganes que arribi el 6 al vespre”.

Nota 1.- Si aprofundim en les raons que empenyen a pronunciar aquesta frase (majoritàriament femenina), en trobarem dues d'immediates: (1) tornar a la normalitat després de tant tiberi, tanta festa i tanta despesa, o bé (2) per desempallegar-se dels nens, que ja fa gairebé tres setmanes que s'arrossegueu per casa, d'un sofà a l'altre. Però cal no oblidar la implacable lògica consumista que, de nou, torna a validar-se en aquesta època d'hivern traïdor i ens aporta una tercera raó: el dia 7 de gener comencen les rebaixes.

Nota 2.- Efectivament, seguint la màxima bancària “Pel gener, quiet, ni el diner”, cal tornar al concepte de fer gastar encara que no ho vulguis, amb les rebaixes qualificades de “tradicionals” als anuncis de la premsa dels dies 4 i 5. És a dir, aprofiten que l'home és l'únic animal que s'entrebanca dues i tres-centes vegades amb la mateixa pedra per anunciar amb tota la impudícia del món (i amb un cartellet enganxat a la caixa que tens al davant del nas) que dos dies després les sabatilles Diesel, Kangaroos o Nike, valdran només 50 euros, en lloc dels 100 que n'estàs pagant en aquest precís moment.

Nota 3.- Imagineu fins a quin punt arriba la febre de les rebaixes, que cada vegada hi ha més pencaires que, si poden, es demanen el 7 de gener com a dia de festa a compte de les vacances per poder ser els primers a llençar-se al carrer i fer córrer la visa per totes les cletxes que poden.

Nota 4.- Les marques que se suposen “d'una certa categoria”, per entendre'ns (que solen tenir botigues exclusives a la part alta de la capital), no parlen de “rebaixes” perquè això és per al populatxo sense quartos. Aquestes botigues, el dia 7 de gener inicien un període de “promocions”, “outlet” o “soldes” (i, naturalment, s'omplen igual).

DIA 21 DE GENER – Sant Auguri

Ja ho diuen, “Any nou, visa nova”. I després que el dia 15 (sant Habauc) els bancs han cobrat el rebut carregadet de la visa de desembre, s'obre una temporada d'esperança. Aviat la primavera arribarà al Corte Inglés i a la famosa (i dolorosa) pujada del gener ja se li veu la cua. L'optimisme omple el consumista de vitalitat: hem superat la pitjor sotragada de l'any, hem comprat més del que necessitem a les rebaixes, i encara no hem hagut de pagar la primera quota d'allò (cotxe, cadena de música, ordinador, etc.) que vam comprar el mes de novembre i que no havíem de començar a pagar fins a l'aeshores llunyà març de 2005. Ah! I s'acosta el mes de febrer, que té l'avantatge de ser més curt i, per tant, aquell “estar a fi de mes” no dura tant com els mesos traïdors de 31 dies.

“Al Febrer has de guanyar, el que al Març vulguis gastar”, diu la dita (utòpica perquè, en realitat, el que guanyes no t'arriba ni al 25). I aquí tenim el mes blanc. Abans era el mes idoni per comprar llençols i coixineres noves. Però actualment, des que els llençols ja no són blancs, el mes blanc s'ha convertit en el mes que cal pagar la “setmana blanca” a les criatures. És a dir, s'ha reduït el període de blancor, però ha augmentat considerablement la despesa: anoracs, ulleres, pantalons, sabates per esquiar, sabates per després d'esquiar, sabatilles per l'hotel, l'hotel, la cinta per a les ulleres, el vernís cutani, etc.

Nota 1.- Si algú ja té les criatures grandetes i no pot participar en aquesta despesa, no cal que es preocupi. Durant el febrer podrà gastar pela llarga per anar de carnaval. Res del carnaval de Sitges, de Vilanova o de Viladasens! Ara cal anar al carnaval de Venècia, de Rio de Janeiro o al de l'Havana (Tenerife ja és una nimiesa per als més curts de butxaca).

DIA 14 DE FEBRER – SANTS ANTONIET, ATAÜLF, CIRIL, EFEBUS, MARÓ I METODI

Tant de bo s'hagués acabat aquí la llista de sants del dia. Però com que aquests bons homes no tenien gaire ganxo comercial, Hollywood ens va portar sant Valentí carregat de pastissos amb angelets rosa i cors vermells, sopars íntims, cava i joieria (“Això de sant Jordi pot ser més nostrat, però només dóna per a una rosa de 3 euros o un llibre de 15”, J.P. de l'il·lustre Gremi de Pesseters de Sant Valentí).

DIA 16 DE FEBRER – SANT HONEST

Dia festiu a l'agenda dels incentivadors al consumisme del personal.

DIA 27 DE FEBRER – SANT GABRIEL de la DOLOROSA

De cop, la núvia feliç s'adona que només falten tres mesos per a la boda. La diada de sant Gabriel s'anomena tradicionalment “de la Dolorosa” perquè és quan, després de molt demanar-ho, el restaurant, el fotògraf, el videògraf, el pastisser i el modisto es posen d'acord i decideixen detallar quant valdrà la broma. Noia, és hora de no engreixar-te ni un sol gram més, per evitar haver de retocar el vestit d'escot de banyera (vaixell o com vulguis portar-lo).